

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **N. L.**, narozený x
státní příslušností x
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2021 č. j. KRPA-212662-58/ČJ-2020-000022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava se přiznává odměna ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2021 č. j. KRPA-212662-58/ČJ-2020-000022, kterým žalovaný rozhodl podle ust. § 124 odst. 3

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) v návaznosti na ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovené rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 16. 8. 2020 č. j. KRPA-212662-11/ČJ-2020-000022, a rozhodnutím o prodloužení doby trvání zajištění ze dne 11. 11. 2020 č. j. KRPA-212662-33/ČJ-2020-000022, ze dne 9. 2. 2021 č. j. KRPA-212662-38/ČJ-2020-000022, ze dne 6. 5. 2021 č. j. KRPA-212662-51/ČJ-2020-000022, a ze dne 8. 7. 2021 č. j. KRPA-212662-54/ČJ-2020-000022, o 30 dnů.

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný přistoupil k prodloužení zajištění podle ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, aniž by v odůvodnění napadeného rozhodnutí blíže rozvedl, co ho k tomuto závěru přivedlo. Za odůvodnění lze považovat pouze odstavec druhý na straně 5 napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný rekapituluje přístup žalobce v době jeho předchozích zajištění podle zákona o pobytu cizinců a připomíná, že žalobce v minulosti svoji identifikaci ztěžoval a se správním orgánem nespolupracoval dostatečně. Ze spisového materiálu ovšem vůbec neplyne, jaké nezbytné údaje žalobce v době časově související s vydáním napadeného rozhodnutí zatajoval. Naopak je zřejmé, že již dne 16. 4. 2021 Tunisko vydalo potřebný náhradní cestovní doklad, tudíž minimálně od tohoto data byla jakákoliv nespolupráce spočívající v neuvádění potřebných dat zcela iluzorní. Za takového stavu věci je pak další odkazování na ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců neobhajitelné, protože doba 90 dní, která uběhla od zajištění potřebného cestovního dokladu do vydání napadeného rozhodnutí, musela logicky postačovat k samotné realizaci vyhoštění.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že má za to, že své rozhodnutí dostatečně odůvodnil a konstatoval, že ze spisového materiálu vyplývá, že zajištění žalobce bylo prodlouženo, protože žalobce zmařil svým jednáním výkon správního vyhoštění. Výrok sice obsahuje jiný skutkově odlišný důvod prodloužení zajištění, avšak jedná se o pouhou chybu v přepisu textu. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s ust. § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v zákonem stanovené lhůtě nenavrhl nařízení jednání a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: úřední záznam č. j. KRPA-212662-1/ČJ-2020-001212 ze dne 15. 8. 2020, protokol o podání vysvětlení č. j. KRPA-212662-9/ČJ-2020-000022-ZZC ze dne 16. 8. 2020, předchozí rozhodnutí o zajištění a prodloužení zajištění žalobce, žalobou napadené rozhodnutí č. j. KRPA-212662-58/ČJ-2020-000022 ze dne 10. 7. 2021.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 8. 2020 byl hlídkou policie při provádění kontroly v bytě na adrese x, kontrolován žalobce, který byl později identifikován za pomoci svědectví jiné fyzické osoby, doklady totožnosti nepředložil. Na základě podezření, že žalobce

neoprávněně vstoupil na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá, byl dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. zajištěn. Bylo zjištěno, že žalobce je veden v schengenském informačním systému jako nežádoucí cizinec.

8. Při podání vysvětlení dne 16. 8. 2020 žalobce uvedl, že je tuniské státní příslušnosti, je si vědom toho, že v roce 2016 dostal na Slovensku správní vyhoštění ze schengenského prostoru na pět let. Naposledy přiletěl do České republiky z Tuniska v roce 2017, od té doby je v České republice. Neví, kde má svůj cestovní doklad, ztratil jej, bydlí v Praze s přítelkyní na adrese x. Ze Zařízení pro zajištění cizinců Balková byl propuštěn dne 1. 4. 2020 a dostal výjezdní příkaz do 1. 5. 2020, jel do Prahy za přítelkyní, výjezdní příkaz si neprodloužil a jiné doklady nezískal, pro své vycestování nic neučinil, na ambasádě nebyl, cestovní doklad si nezajistil, v České republice nepracuje, nemá pracovní povolení. V průběhu podání vysvětlení žalobce odmítl vypovídat na další položené otázky, včetně otázek ohledně jeho poměrů a vazeb v domovském státě a toho, zda je mu známa nějaká překážka či důvod, který by mu znemožňoval vycestování z území České republiky, či zda mu v případě návratu hrozí závažné nebezpečí.
9. Doba zajištění žalobce byla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10. 7. 2021 č. j. KRPA-212662-58/ČJ-2020-000022 prodloužena o 30 dnů.
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *police v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je police povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je police oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
11. Podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
12. Podle § 125 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *police je oprávněna prodloužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud a) cizinec v průběhu zajištění zmařil výkon správního vyhoštění nebo vycestování, b) cizinec uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu, nebo je odmítá uvést, nebo c) v průběhu získávání nezbytných dokladů pro výkon správního vyhoštění dochází i přes řádné úsilí police ke zpoždění ze strany třetích zemí.*
13. Podle § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *doba trvání zajištění podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmí překročit v souhrnu 545 dnů, podle odstavce 2 písm. c) 365 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. O prodloužení doby trvání zajištění vydá police rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
14. Stěžejní námitkou žalobce bylo, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně aplikoval ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Měl za to, že v odůvodnění rozhodnutí zcela absentují úvahy pro aplikaci daného ustanovení zákona.
15. Dle soudu lze s žalobcem souhlasit v tom, že v napadeném rozhodnutí chybí odůvodnění pro aplikaci ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, avšak z obsáhlého

odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný měl v úmyslu prodloužit zajištění žalobce podle ust. § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, které se použije v případě, že cizinec zmaří výkon správního vyhoštění. Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 6. 3. 2006 č. j. 6 As 24/2005-55 shrnul, že nesrozumitelností rozhodnutí judikatura správních soudů rozumí především rozpornost výroku a odůvodnění. V posuzovaném případě je zřejmé, že v napadeném rozhodnutí existuje faktický rozpor mezi výrokem, který hovoří o prodloužení zajištění dle ust. § 125 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců (cizinec uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění náhradního cestovního dokladu, nebo je odmítá uvést) a odůvodněním, ze kterého je zřejmé, že k prodloužení zajištění došlo z důvodu zmaření výkonu správního vyhoštění ze strany žalobce (ust. § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců).

16. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je však obsáhle vyličen postup žalovaného, který se pokusil realizovat správní vyhoštění žalobce nejprve dne 27. 4. 2021 linkou na trase Praha – Frankfurt – Tunis s leteckou společností Lufthansa, z důvodu nevhodného chování byl však žalobce vykázán z daného letu. Ředitelství služby cizinecké policie se tedy pokusilo zajistit vyhoštění žalobce společně s dalšími osobami tak, že vypraví speciální let. Takovouto možnost však odmítla Tuniská republika, která požadovala, aby vyhošťovaní cizinci cestovali jednotlivě na palubách komerčních letů. Ředitelství služby cizinecké policie tedy bylo následně nuceno vyjednat přepravu s leteckou společností Smartwings. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na str. 5 uvedl, že: „ ... *policie je oprávněna prodlužovat dobu trvání zajištění podle § 124 až 124b i nad dobu stanovenou v odstavci 1 větě první za podmínky, že vyhoštění cizince je uskutečnitelné v době trvání zajištění, pokud v průběhu zajištění zmaří výkon správního vyhoštění nebo vycestování, což dokládá sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 5. 5. 2021, což se vztahuje na Váš případ.*“ Z daného odůvodnění je tedy zřejmé, že žalovaný měl v úmyslu prodloužit zajištění žalobce dle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců v návaznosti na ust. § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
17. Soud poukazuje na skutečnost, že podle ust. § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců doba trvání zajištění podle ust. § 125 odst. 2 písm. a) i b) zákona o pobytu cizinců nesmí shodně překročit v souhrnu dobu 545 dnů.
18. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že žalovaný sice ve výroku označil nesprávné ustanovení zákona o pobytu cizinců, na zákonnost zajištění žalobce to však nemělo žádný vliv, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí a správního spisu je zcela zřejmé, že žalovaný prodloužil zajištění žalobce z důvodu maření výkonu správního vyhoštění, které je upraveno v ust. § 125 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Soud shledal, že by bylo příliš formalistické rušit rozhodnutí žalovaného pouze kvůli zjevné chybě v přepisu, která neměla jakýkoliv hmotněprávní dopad na žalobce.
19. Přestože ke dni vydání napadeného rozhodnutí byly dány faktické překážky správního vyhoštění žalobce, bylo možné očekávat, že se tyto překážky podaří v době prodloužení zajištění odstranit, a naopak nic bez dalšího nenasvědčovalo tomu, že by tomu tak nemělo být. Jakkoli by postup všech orgánů mohl být rychlejší, jsou možnosti žalovaného omezené, neboť musí vyčkat postupu příslušných tuniských orgánů. Účelem zajištění je vytvoření podmínek pro vycestování, přičemž případ žalobce není v tomto ohledu nikterak výjimečný. Soud neshledal žádné zásadní pochybení. Podmínky pro vycestování byly žalovaným adekvátně vytvořeny, žalovaný činil veškeré potřebné kroky, které ve svém rozhodnutí řádně zdůvodnil, což platí i o postupu Ředitelství služby cizinecké policie.

20. Soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné náklady nevznikly.
22. Ustanovený zástupce žalobce, Mgr. Ladislav Bárta, advokát, jemuž v souladu s ust. § 140 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, použitým přiměřeně podle ust. § 64 s. ř. s., platí odměnu za zastupování stát, provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [ust. § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „advokátní tarif“] a písemné podání [doplnění žaloby ze dne 12. 12. 2022 – ust. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 6 800 Kč. Právní zástupce žalobce není plátcem DPH, proto soud nepřiznal k odměně za zastupování částku odpovídající příslušné sazbě daně ve smyslu ust. § 57 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*. Náhrada nákladů řízení tak celkem činí částku ve výši 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 11. ledna 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně

